

Τεύχος 3 | Άνοιξη 2007

Μία πρόταση για τη διδακτική προσέγγιση των ελληνικών παραδοσιακών χορών στη σχολική πράξη μέσα από την μουσικοκινητική αγωγή

Γιώργος Λυκεσάς & Σοφία Παπαδοπούλου

Περίληψη: Τα καθιερωμένα εκπαιδευτικά προγράμματα του Υπουργείου Παιδείας, που έχουν σχέση με την διδασκαλία του παραδοσιακού χορού στη σχολική Φυσική Αγωγή, δεν κατόρθωσαν να φέρουν ουσιαστικές αλλαγές στη μέθοδο διδασκαλίας. Τα τελευταία όμως χρόνια διάφορες "επαναστατικές" τάσεις στο χώρο της χορευτικής παιδείας έδωσαν μια καινούργια πνοή, μια νέα διάσταση στη διδακτική διαδικασία μάθησης των ελληνικών παραδοσιακών χορών. Η μουσικοκινητική αγωγή ανήκει στις νέες αυτές μορφές της σύγχρονης αγωγής, η οποία αναβαθμίζει ποιοτικά την διαδικασία μάθησης με καινούργιες κινητικές δράσεις και ασκήσεις, επιδιώκοντας την ανάπτυξη της φαντασίας και δημιουργικότητας των παιδιών, την ενθάρρυνσή τους για διερεύνηση, παρατήρηση και πειραματισμό, δίνοντας μια νέα διάσταση στη διδακτική των παραδοσιακών χορών.

Το παιδί μέσα από την ανακάλυψη και τον πειραματισμό, ανακαλύπτει τον εαυτό του και "κτίζει" την προσωπικότητά του. Μέσα από την ελεύθερη κίνηση και τις δημιουργικές δραστηριότητες αποκτά αυτονομία και περισσότερες "κινητικές εμπειρίες", εκφράζεται ελεύθερα και συνειδητοποιεί τους όρους της σωστής ομαδικής συνεργασίας. Ο καθηγητής Φυσικής Αγωγής διευρύνει τους εκπαιδευτικούς του ορίζοντες και αποκτά γνώσεις και εμπειρίες καλύπτοντας το κενό της χορευτικής εμπειρίας και πράξης στη διδακτική διαδικασία διδασκαλίας του χορού στη σχολική μονάδα.

Λέξεις κλειδιά: μουσικοκινητική αγωγή, παραδοσιακός χορός, εκπαίδευση, δάσκαλος Φυσικής Αγωγής, κινητική δραστηριότητα, δημιουργική έκφραση, δραματικό παιχνίδι.